

[Socialministeren.]

Udgiften til disse Ændringer kan anslaaes til omkring 50 Mill. Kr. aarlig.

Jeg havde oprindeligt foreslaaet at lade Loven have tilbagevirkende Kraft fra 1. December 1947, men da der fra forskellige Sider er lagt megen Vægt paa at undgaa en saadan Efterregulering, som vilde medføre et stort Arbejde for Kommunerne, har jeg kunnet gaa med til, at de omtalte Ændringer først træder i Kraft pr. 1. April 1948, paa hvilket Tidpunkt det alligevel maa forventes, at der sker en Regulering af Renterne paa Grund af Pristalsstigningen, og at der i Stedet for en Efterbetaling efter de nye Bestemmelser ydes et ekstraordinært Tillæg en Gang for alle. Dette Tillæg, der ydes sammen med Renten for Februar Maaned 1948, er foreslaaet ydet med samme Beløb som det for den enkelte Rentemodtager for Februar Maaned beregnede Grundbeløb. Dette vil sige, at Rentemodtagerne stort set faar en Maanedes Rente ekstra. Samtidig ydes der til Beboerne paa Alderdomshjem et ekstraordinært Lømmepengebeløb svarende til en Maanedes Lømmepenge.

Udgifterne ved dette Eengangstillæg kan anslaaes til godt 22 Mill. Kr. eller omtrent det samme Beløb, som Udgiften ved at give de nye Regler tilbagevirkende Kraft fra 1. December 1947 vilde have andraget.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og villige Behandling.

Th. Jensen: Da mit Partis Ordfører i den foreliggende Sag, det ærede Medlem Frk. Doris Christiansen, er forhindret i at være til Stede, skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag.

Først en Tak til den højtærede Socialminister for den Forstaaelse og Velvilje, som Ministeren har lagt for Dagen over for Alders- og Invalidere rentnyderne ved saa hurtigt at udarbejde sit Forslag og fremsætte dette paa Rigsdagen, saa at det kan blive færdigbehandlet, inden Rigsdagen tager Juleferie. Heldigvis ser det jo ud til, at det vil blive vedtaget i Dag uden alt for store Sønderlemmelser af de Goder, som Ministeren har tiltænkt de gamle og Invaliderne i dette Land. Jeg vil gerne sige til dem, der modarbejder det forelagte Lovforslag: tænk alvorligt over disse Kvinders og Mænds Skæbne, som gennem et langt Liv har arbejdet for at opretholde Livet for sig og sine og været en Støtte for det danske Samfund gennem deres produktive Arbejde. Ud fra dette Synspunkt vil jeg

mene, at Samfundet har Pligt til at give Alders- og Invalidere rentnyderne en til Dels sorgfri Alderdom, hvad det økonomiske angaar.

Til dette Lovforslags Gennemførelse skal der bruges 50,1 Mill. Kr. aarlig, og selv om vi til daglig baade i Skrift og Tale hører, hvor daarlige den danske Stats finansielle Forhold er, kan man ikke med sund Menneskefølelse gaa imod det fremsatte Forslag.

Jeg ser af Betænkningen, som er afgivet i Folketinget, at Lovforslaget har været i Udvalg, og at der har været afholdt 8 Møder og 2 Samraad med Socialministeren, og jeg har forstaaet, at Forslaget er blevet analyseret baade paa Kryds og tværs, inden man har opnaaet Flertal for de i Betænkningen af Socialministeren stillede Ændringsforslag. Jeg vil derfor tro, at man her i Landstinget efter de Oplysninger, vi nu har om Lovforslaget, skulde kunne færdigbehandle dette Lovforslag uden Udvalgsbehandling. Efter den højtærede Socialministers Omtale af de Ændringer, der er foretaget i det oprindelige Lovforslag, Ændringer, som den højtærede Minister har gjort fuldt Rede for, skal jeg ikke trætte Tingets Medlemmer med at gentage eller opremse disse Ændringer. Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Elmquist: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Bækgaard, ved Sygdom er forhindret i at være til Stede, skal jeg i hans Sted paa mit Partis Vegne knytte nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag.

Venstre har altid ønsket, at der skulde sørges godt for vore gamle og Invalidere. Et Bevis derfor er vor Stilling gennem Aarene til denne Lovgivning og vort Initiativ til dens Forbedring ved Lovens Revision i 1946. At denne Revision indeholdt betydelige Forbedringer, er indrømmet af alle. Det er ogsaa udtalt af vort Partis Ordfører i det andet Ting, at vi, selv om denne Revision kun har virket saa kort Tid, intet har imod at underkaste Spørgsmaalet en indgaaende Drøftelse og foretage yderligere Ændringer og Forbedringer, hvor dette maatte anses for paakrævet og forsvareligt. Men paa den anden Side har vort Partis Ordfører i Folketinget hævdet, og det er ogsaa vort Standpunkt her, at det maa være det eneste naturlige og sagligt forsvarelige, at man ikke i Huj og Hast efter at have gennemført en betydelig Revision i 1946 nu — uden at undersøge og prøve de Erfaringer, man i Kommunerne, der admini-